Danish American News

Nr. 86
December 2015
30. årgang

Dansk Amerikansk Klub

www.dansk-amerikansk-klub.dk

Præsidentens Jule- & Nytårshilsen 2015

Kære medlemmer i Dansk Amerikansk Klub.

Den første sne er faldet og selvom julemarkederne gik i gang for næsten 1½ måned siden, så er "vi andre" først nu ved at vænne os til tanken om, at det nu snart er jul igen. 1. Søndag i Advent er, i skrivende stund, tæt på og samtidig med, at juleforberedelserne kommer i gang i vore hjem, er det jo også tiden, hvor vi skal runde året 2015 af.

I DAK har vi haft et spændende og givende klub år med et mix af at fastholde gode, traditionelle arrangementer og samtidig oplevet en udvikling med nye tiltag.

Vi har året igennem haft en rigtig fin opbakning og deltagelse i arrangementerne og klubbens medlemmer har med deltagelsen i de tilrettede arrangementer vist, at de vil være med til at fastholde og udvikle Dansk Amerikansk Klub på sikkert spor.

Vi har desværre måttet sige farvel til nogle medlemmer i årets løb – de fleste grundet, at deres personlige situation ikke mere kunne levere kræfterne til at være med og det er der naturligvis fuld respekt og forståelse for. Enkelte medlemmer er efter sygdom og svære tider afgået ved døden og vi tænker meget på de efterladte og lader vore tanker gå til dem.

Men Dansk Amerikansk Klub har også kunnet byde velkommen til mange nye medlemmer i løbet af året og vi glæder os meget til at have jer med og mødes med jer i det glade og gode fællesskab i klubben.

Noget af det spændende og udfordrende i dette år har været det udadvendte, hvor vi har søgt at åbne op sådan, at der ved klubbens arrangementer altid er åbent for gæster, inviteret af klubbens medlemmer - det har båret rigtig mange positive sider med sig. Dansk Amerikansk Klub har også åbnet for deltagelse i et af arrangementerne – Garden-partyet – hvor offentligheden bydes indenfor. Også det har vist sig som en god, nyttig udvikling.

Jo – der har året igennem været opgaver nok at tage fat på. Når klubben så kan runde året af med at kunne glæde sig over, at det er gået godt, så skyldes det i særlig grad det fantastiske samarbejde, der har været med vore samarbejdspartnere – uden dem havde det set ganske anderledes ud. Tak til jer for støtte, hjælp og opbakning. En stor tak til klubbens medlemmer for medleven og opbakning om vor klub. Og stor tak til bestyrelsen for indsatsen og de gode resultater året igennem.

Jeg ønsker Dansk Amerikansk Klubs samarbejdspartnere, klubbens medlemmer og deres familie og vore gæster, som har været med i årets løb, en rigtig glædelig jul og et godt nytår.

Jens Søndergaard, Præsident

En ny bydel på Eternitten i Aalborg

En ny bydel er under udformning på den gamle Eternitgrund i Aalborg.

Næste gang du har lidt ekstra tid på hånden og vil kigge lidt nærmere på Aalborg, har jeg her et forslag til dig. Hvis du er Aalborgenser og har boet i byen i mange år, husker du klart og tydeligt den gamle eternitfabrik som et kæmpe fabrikskompleks beliggende syd for Øgadekvarteret med front mod Østre Allé, Sønderbro og Sohngårdsholmsvej. Det har aldrig været noget smukt syn, men det betød i gamle dage arbejdspladser for industribyen Aalborg. Den nye bydel udvikles af S. Enggaard A/S og Calum A/S som et blandet bolig- og erhvervsprojekt med en byggeret på op til 180.000 m² til en samlet estimeret pris på ca. 2.7 mia. kroner.

Eternitgrunden omfatter et relativt stort grundareal på omkring 364.000 m². Nogle af de gamle tårne og fabriksbygninger er bevaret, men størstedelen af det gamle fabrikskompleks er blevet fjernet. Der er opført 2 nye kontorbygninger på hjørnet af Sønderbro og Østre Allé og en tredje er under opførsel. Langs Alexander Foss Gade på Eternitgrunden er der opført 3 dagligvare-forretninger (Føtex, Fakta og Netto) samt en ny café (Café Delimarché). Derudover er der opført en del boliger i form af studenterboliger, lejligheder og rækkehuse. Flere boliger og kontorer er under opførsel. Leos Legeland flyttede i 2014 ind i en af de eksisterende lagerhaller på Eternitgrunden og der er stadigvæk et par af de gamle bygninger som afventer total renovering. Om få år har Aalborg fået sig en helt ny bydel.

Har du lyst til en dag at kigge på denne nye spændende bydel, kan du kombinere det med en frokost på Café Delimarche som servere en ganske fin frokost.

Niels Guldbjerg

Resumé - arrangementer 2. halvår 2015

I det efterfølgende kan læses et resumé over de arrangementer, som Dansk Amerikansk Klub har gennemført i 2. halvår 2015. Referaterne fra arrangementerne kan, i sin helhed med billeder m.v., ses på klubbens hjemmeside www.dansk-amerikansk-klub.dk.

Gardenparty 2.juli 2015

Arrangementet blev i år for første gang gennemført i haveafsnittet på Aalborg Forsvars- og Garnisonsmuseum. Her var rigtig fint med plads og i det hele taget gode og egnede lokaliteter. Programmet fulgte det kendte mønster og det gjaldt også vejret – det var en flot solskinsdag. Der deltog ca. 230 i arrangementet. Hovedparten af deltagerne var klubbens medlemmer, men ca. 70 var gæster fra "byen" havde valgt muligheden for at deltage i et par timer, hvor dansk-amerikanske relationer kunne dyrkes. Som hidtil benyttede de fleste af de "hjemvendte" dansk-amerikanske gæster fra USA lejligheden til at få hilst på og være med i opstarten på festlighederne for 4. juli.

Borgmesterfrokosten 3. juli 2015

Traditionen tro blev frokosten gennemført på Hotel Comwell, Hvide hus i Aalborg. Der deltog ca. 110 personer i frokosten, hvoraf rigtig mange var dansk-amerikanere. USA's ambassadør, Rufus Gifford deltog i frokosten og han var ledsaget af sin militærattache. Dansk Amerikansk Klub havde, sædvanen tro, indstillet en dansk-amerikaner til "Borgmester for en dag" og Borgmester Thomas Kastrup Larsen udnævnte og overrakte borgmester-kæden til Peter Flinck.

Kreditchef ved Nykredit, Ulrich Bie holdt talen for USA og lige derefter holdt USA's ambassadør en flot tale med rigtig mange anerkendende ord for det arbejde, der gøres for at fastholde og udvikle de dansk-amerikanske relationer.

Countryfesten 4. september 2015

Som tidligere år blev årets Countryfest afholdt på "Østergaard" i Haldager hos Inger og Egon Østergaard. Ca. 50 festligt klædte feststemte medlemmer og gæster bidrog til en rigtig sjov og hyggelig aften med dejlig mad og med dans, som Karsten Bendixen leverede musikken til aftenen igennem – super underholdning med masser af western style. Et flot og sjovt arrangement.

Thanksgiving 26. november 2015

I skrivende stund ved vi, at arrangementet, som tidligere år, afholdes på "Orkideen" i Aalborg, hvor der traditionen tro serveres kalkun tilberedt, arrangeret og serveret præcis, som det finder sted i USA. Vi ved også, at deltager tallet ligger mellem 60 og 70. Det fyldige referat fra arrangementet vil komme på DAK's hjemmeside.

Frihedsgudinden

Frihedsgudinden, på den lille ø i havnen i New York, USA, vil til næste år (2016) kunne fejre sin 130 års fødselsdag. Rigtig mange kender hende og rigtig mange har besøgt hende, men ved vi så også - HVEM ER HUN og HVOR KOMMER HUN FRA?

Frihedsgudinden er en gave fra Frankrig til USA – ideen blev skabt i 1865, det år hvor Præsident Abraham Lincoln blev myrdet under en teaterforestilling. Borgerkrigen i USA var netop og langt om længe afsluttet og alle håbede på fred.

En af Frankrigs prominente herrer, en professor ved navn Laboulaye - får en idé, som han indvier andre prominente personer i under en middag i Paris. Som anerkendelse og håb for USA's fremtid foreslår han, at Frankrig skal forære USA et monument, som skal vise og markere Frankrigs og USA's venskab og fælles værdier.

Det skal vise sig, at det bliver en sej og tidskrævende opgave at komme fra idé til virkelighed. Professor Laboulaye følger ikke selv op på sin ide udover sine samtaler og promoveringer om ideen. Det gør derimod en af hans venner, som deltog i middagen i Paris, en skulptør ved navn Bartholdi – en ung mand på 31 år. Han ser for sig en udfordring i at skabe noget stort, som udtrykker frihed og lighed. I sin tid har han på sine uddannelsesrejser i udlandet mest set skulpturer og monumenter bygget op om sværdet og dets uendelige symbolmuligheder. Han har også set helt andre "budskabsskulpturer", men hans udvikling på ideen går mest i retning af at skabe noget, som er unikt og nyt.

Professor Laboulaye havde udtrykt ønske om, at monumentet skulle pege mod fremtiden – væk fra krige og elendighed. Bartholdi arbejder og udvikler på ideen og han præsenterer sit arbejde for Laboulaye, som finder skitsen og modellen interessant og god.

Frankrig er på dette tidspunkt i krig med Preussen og det forsinker tingene et par år. Napoleon III afsættes og livet går videre i Frankrig og det gør arbejdet med monumentet også. Bartholdi tager på en rejse til USA og med sig har han prospekt samt diverse papirer, som skal virke fremmende for projektet. Men først skal stedet, hvor monumentet skal stå findes – det bliver en lille ø i havnen i New York – Bedloe's Island. Øen er på det tidspunkt ejet af det Amerikanske militær og derfor samtidig isoleret fra og omgivet af byen, men med en sådan placering vil monumentet blive et velkommen til USA (dengang kom de allerfleste jo sejlende). Bartholdi skulle også promovere monumentet for amerikanerne. Det kneb lidt, idet man nok mente, at dels var ideen jo ikke amerikansk og dels kunne man nok lige, på den tid, godt finde andet og vigtigere at bruge penge på! Men Bartholdi er utrættelig. Han studerer flittigt de amerikanske statuer og ser mest den Romerske neoklassicisme, nemlig kvindefigurer med dragter/kjortler slynget om kroppen. Nu er Bartholdi klar til at drage hjem igen for at gå i gang.

Første model bygges i Paris i 1872 og den bliver bygget i ler (terrakotta ler). Det er en kvindefigur 12 meter høj. I venstre hånd holder hun en tavle, hvorpå datoen for Uafhængighedserklæringen fra 4. juli 1776 står skrevet med romertal. I højre hånd holder hun i strakt arm oplysningens fakkel. På hovedet bærer hun en krans med syv spidser, som symboliserer de syv verdensdele. Kroppen er svøbt i stoffer, som man brugte det i romertiden og ved fødderne ses en brudt kæde.

I 1875 er modellen klar til at kunne vises frem. Det sker som en offentliggørelse af den kolossale gave fra Frankrig til USA. Idémanden, Laboulaye og Bartholdi kalder statuen for FRIHEDSGUDINDEN. Laboulaye foreslår, at Frankrig skal betale for skulpturen og USA skal betale fundamentet på Bedloe's Island. Den første arkitekt når dårligt at komme i gang, før han dør. Hans opgave med konstruktionen overdrages til den kendte Alexsandre-Gustave-Eiffel. I 1880 gik han i gang og han besluttede, at skelettet skulle konstrueres i jern. På skelettet monteres jerngitre til at give formen. Kobber pladerne monteres med jernbånd og jernstropper og pladerne nittes sammen.

Den 4. juli 1884 blev der i Paris afholdt en officiel ceremoni for statuens færdiggørelse. Desværre kunne idémanden, professor Laboulaye, ikke være med – han var afgået ved døden året før. I USA kneb det med at skaffe de mange penge til fundamentet og arbejdet gik i stå. Ledet af New York avisen, The World, blev der hurtigt etableret indsamlinger og de manglende penge (100.000 dollar) blev hurtigt fundet og fundamentet blev bygget færdigt.

Frankrig sender FRIHEDSGUDINDEN af sted som samlesæt ombord på skibet Isiré. Fundament og statue mødes og hurtigt bygger man det hele sammen. Den 23. oktober 1886 sættes den sidste kobberplade på plads på den 46 meter høje skulptur. Den 28.oktober 1886 er alt klar til den officielle indvielse af Frankrigs gave til USA. Bartholdi afsløerer gaven ved at lade det franske flag falde fra figurens ansigt.

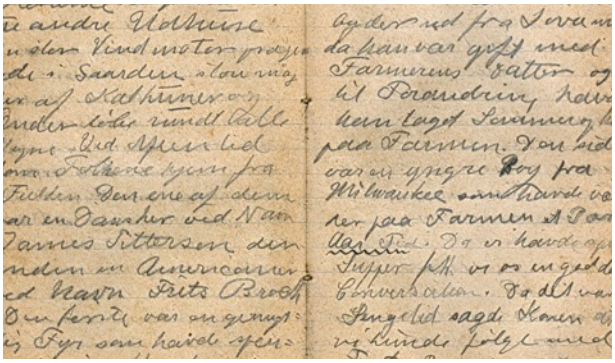
Fra idé til virkelighed er der nu gået 21 år. Og nu bydes alle, der ankommer til USA via New York, velkommen af den 94 meter høje FRIHEDSGUDINDE – symbolet på frihed og fremskridt.

Jens Søndergaard

En udvandrer fra Hvorup Møllegård

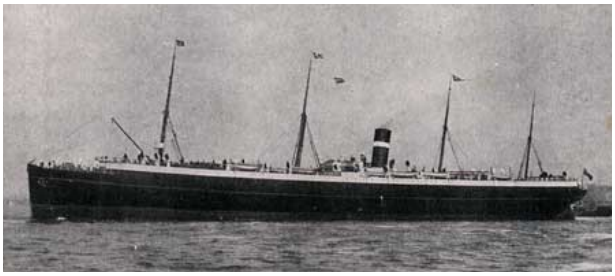
Som slægtsforsker gennem rigtig mange år søger man jo altid efter spændende oplysninger om sine forfædre og øvrige familie. Spændende oplysninger kan for eksempel være udvandringer. Hvorfor forlod de deres hjemegn for at slå sig ned i et helt andet land? Hvor rejste de hen? Hvordan blev deres liv i det fremmede? Hvordan rejste de?

Og rigtig mange andre spørgsmål dukker op. Og vedrørende udvandrere må jeg sige, at jeg har været heldig. Jeg har rigtig mange der emigrerede til USA. Blandt dem var to af min morfars brødre, Marinus Kristian og Marius Nielsen fra Hvorup Mølle lige udenfor Nørresundby.

Marinus har skrevet dagbog som hans efterkommere i Minnesota har overdraget til en grandfætter her i Danmark. I USA kunne de jo alligevel ikke læse den. Dagbogen dækker en periode på ca ½ år begyndende ved afskeden i Hvorup. Selve bogen er kun 10x13 cm med omkring 140 sider og den starter sådan:

"Til America! Mandagen den 24 April [1899] skulde vi altsaa rejse. Vi havde vore Billetter i Orden. Klokken 9 gik Toget fra Aalborg, vi skulde jo være der ude i rette Tid. Vi bød da Farvel til vore Forældre med et tungt Hjerte. Vi vidste jo ikke hvorledes det vilde komme til at gaa i det fjerne Vesten. Vi havde jo altid haft det godt hjemme i Danmark. Vor næstældste Broder Peder fulgte os til Stationen, vi vare lidt forstemte alle tre. ....."

Det er ikke noget at sige til, at de er forstemte. Det er jo en stor beslutning og der har helt sikkert været lange bekymrede samtaler hjemme i Hvorup Møllegård de sidste mange måneder før afrejsen.

Rejsen gik med tog ned gennem Jylland til Esbjerg, hvorfra de sejlede med en stor skruedamper "Ekspres". De var ikke imponerede over den meget tynde suppe de fik, så de var glade for de forsyninger deres mor havde givet dem med. Efter de landede i Grimsby i England, fortsatte de med tog tværs over England til Liverpool. Herfra atter med skib, denne gang med Dominion Liniens dampskib "SS Scotsman", som skulle føre dem til Quebec i Canada:

"Klokken 6 ringede Kokken. Supperen var færdig, vi stege da ned og lidt efter vare vi vel plaserede omkring de store Borde i 3die Klasses "Diningroom" Da vi vare bleven vel forsynede stege vi ned af en Masse Trappetrin som jeg næsten syntes aldrig vilde faa Ende. Fra Foden af Trappen gik der en lang Koridor, hvor Damerne havde deres Rum paa den ene Side og Herrerne deres paa den anden. Hvert Separatrum indeholdt 12 Køjer, altsaa Plads til 12 Personer. I dette rum var der foruden os Danskere, 5 Englændere og en Svensker. Da Marius og mig traadte ind sad de alle og nød deres Pibe Tobak, nogle læsende andre i fortrolig Samtale. En Time senere laa vi i Morfeus's Arme og drømte om Skatter vi skulde over at hente i "the far West".

De to brødre var enormt heldige, for på den næste rejse SS Scotsman foretog over Atlanten, grundstødte det i St. Lawrence Floden. Mange døde og besætningen gjorde ikke noget for at hjælpe, men brugte tiden på at frarøve passagererne deres værdier. Det læste brødrene om i en avis i Canada et par måneder efter deres ankomst.

Selv om det var nøje planlagt og der var hjælp at hente fra selskabets side hele vejen, så var der også svindlere undervejs, som de skulle passe meget på ikke at blive snydt af. Det følgende uddrag viser at Marinus var for snu til at blive taget ved næsen af en af disse. Brødrene var inde i en bank for at få vekslet penge, men de skulle til en anden bank, og så fortsætter dagbogen:

"En anden Person som var tilstede og havde netop været betjent før vi kom ind tilbød os nu tjenstvillig at vise os hvor denne Bank var at finde. Vi stege da ud ifølge med denne Herre, gik atter ned ad Broen som førte til den lavere del af Quebec og vandrede et betydelig stykke op ad Gaden hvor "Bank of Brittish North America" laa. Vi traadte ind, "Canadieren" fulgte os. Marius og mig traadte hen til Disken og fik vore Penge udleveret. Vor Følgesvend havde i denne Tid staaet og blinket ad en af Skriverne. Jeg holdt Øje med ham hele Tiden og hørte ogsaa Skriveren sige til ham "Can they speak english". Vor Fører smilte hemlighedsfuldt og rystede paa Hovedet idet han fortalte ham at vi slet ikke kunde tale Engelsk (Han drømte allermindst om at jeg kunde forstaa hvert Ord). Jeg tænkte ved mig selv: "Denne Fyr ønsker at snappe vores Penge naar vi faar dem indkasseret, men jeg vil dog se om vi ikke kan narre denne Skurk". Vi fik vore Penge i Lommen og traadte ud paa Gaden. Kanadieren vedblev at følge os. Jeg havde nu fjorten danske Kroner tilbage som jeg ogsaa ønskede vexelt og jeg spurgte da vor Fører efter hvor jeg kunde faa dem vexelt.. Dette var noget som Fyren var villig til at fortælle os da han naturligvis tænkte som saa, at Pengene alle til Hobe jo nok ville blive hans og i dette Tilfælde var det jo "all right" at have dem i amerikansk Mønt. Og han viste os da en gammel Bod hvori der stod en Jøde, kendelig paa Skægget og den krogede Næse. Vi fik her vore sidste danske Penge oversat i amerikansk. Vor Ledsager, Kanadieren, fulgte os fremdeles. Endelig standser han og spørger os om vi ikke vilde have en "beer" (Øl). Nu vidste jeg tydelig hvad han havde i Sinde, han vil have os med ind paa en af de mange berygtede Kneiper som laa der langs med Floden. Jeg sagde da til ham, saa godt som jeg formaaede paa Engelsk, at vi skulde en lille Tur derned, og jeg pegede ned mod Floden, som var ganske nær ved, men om han ikke vilde vente et Øjeblok, da vi straks vilde være tilbage, og dette lovede han, hvorfor vi skyndte os ned til Floden, bag om en stor Trækbygning der laa Dampfærgen færdig til at afgaa. Vi styrtede ind i Baaden der lagde fra Land. Da vi vare kommet et godt Stykke ud i Floden kunde vi se Kanadieren staa paa samme Hjørne og ventede – Han drømte mindst om at vi sejlede derude – Vi saa ham ikke mere – heldigvis!"

De kommer med jernbane til Racine, hvor en fjern slægtning, Politibetjent Pedersen, hjælper med at skaffe arbejde:

"Lørdag begyndte jeg saa som Kloakarbejder. Jeg fik fat paa Hakke og Spade. Det var haardt Arbejde, men det skal man vænnes til i America, dog alligevel det var for haardt for "Kresjan". Efter at have arbejdet, som en Hest i fire Timer nedlagde jeg Arbejdet og fik min Betaling, som var 60 cents. Efter et par dage forsøgte han sig igen og holdt ud i tre dage."

Det er svært at begrænse sig i denne lille artikel, men afslutningsvis, skal blot nævnes, at Marius døde af TB i 1903 og Christian blev gift to gange og fik 3 børn, hvor af de to døde unge. (Den tredje har jeg besøgt i St Paul, MN). I 1919 var han i to måneder hjemme og besøge sin familie i Hvorup Møllergård.

Slægtsforskning er spændende.

Flemming Pedersen

En perle på New Jersey kysten

Jeg har været bosat i staten NJ i godt 25 år (1984 – 2009). Da jeg i år fik chancen for at vise min kone Grete rundt i New York og New Jersey mente jeg at byen Ocean Grove på Jersey kysten kunne være et spændende sted at vise frem. Ocean Grove er en lille historisk by beliggende på atlanterhavskysten ca. 1 times kørsel syd for Newark International Airport. Den er ikke velkendt blandt europæiske turister, men utrolig charmerende og hyggelig. Den er registreret på USA's liste over historiske steder og rummer masser af "Victorian arkitektur". Byen er ca. en square mile og har godt 3.000 indbyggere. Om sommeren mere end tredobles befolkningstallet.

Byen blev etableret i 1869 af Metodister som ønskede et mødested for kristne på Jersey kysten. I dag ejes alt jord i byen af The Ocean Camp Meeting Association så alle huse i byen er på lejet grund. Byen er stadigvæk et samlingssted for kristne, som kommer på besøg hele sommeren hvor der afholdes gudstjeneste i byens flotte trækirke samt på stranden. Man kan ikke købe alkohol i byen, men man må godt køre til nabobyen og købe en flaske vin som man kan medbringe på byens restauranter. De åbner gerne flasken og servere den – men man kan blot ikke købe vinen i byen. På den lokale restaurant fik Grete og jeg serveret frisk fanget tun med lækkert tilbehør serveret med vores medbragte vin – det var et af de bedste måltider på vores tur. I byen er der flere B & B's som man kan vælge til en overnatning eller to.

Ud over de smukke gamle træhuse i byen er der også en dejlig strand og en boardwalk som er koblet på boardwalks i nabobyerne, så er man frisk på lidt motion, kan man gå eller løbe lange ture langs Atlanterhavet. Lige nord for Ocean Grove ligger en lidt større by Asbury Park. Her kan man finde stedet hvor Bruce Springstein fik sin start. Værtshuset "The Stone Pony". Her startede Bruce sin fornemme musikkarriere sammen med "The Asbury Jukes". Asbury Park var hårdt ramt af 60'ernes race riots i USA. Men der er sket rigtig meget med byen i gennem de sidste 10 år. Nye boligkvarterer og istandsættelse af mange af de gamle bygninger. Prøv en tur ned af Cookman Avenue og derefter videre ned til stranden og en meget flot strand og boardwalk.

Så skulle du en dag få lyst til at udforske Jersey Kysten kan jeg varmt anbefale en tur forbi Ocean Grove og flere af de hyggelige byer langs Atlanterhavskysten.

Den bedste tid på året såfremt man vil undgå masser af mennesker er i juni eller september måned. Her er vejret stadigvæk for det meste rigtig dejligt.

Niels Guldbjerg

Kære medlemmer / kære læsere!

Dansk Amerikansk Klub søger hele tiden at udvikle og forbedre sig.

I klubbens bestyrelse har vi ofte hørt læsere af DAK NEWS udtrykke tilfredshed med referaterne/reportagerne fra klubbens arrangementer og aktiviteter, men samtidig er der udtrykt ønske om, at disse referater/reportager kunne læses umiddelbart efter arrangementet.

Derfor har bestyrelsen besluttet, at kort tid efter arrangementerne vil referat/reportage blive lagt ind på Dansk Amerikansk Klubs hjemmeside med tekst og billeder. Hjemmesiden finder man på: www.dansk-amerikansk-klub.dk

I DAK NEWS, som jo udgives to gange om året, vil redaktionen altid samle op på arrangementerne i et resumé for det seneste halve år.

Vi tror, at denne tilpasning vil give læserne mulighed for "friske" nyheder. Den nye tilpasning er startet op samtidig med dette nummer af DAK NEWS.

Jens Søndergaard

Kassererens mareridt

NEJ der er ingen der er løbet med kassebeholdningen. Den er intakt, og den passer Nordjyske Bank godt på.

De fleste af jeg har nok ikke bemærket noget, for der har alt været i skønneste orden, men det er noget af en udfordring at være kasserer, når teknikken driller og det har den gjort i forbindelse med kontingentopkrævning for 49 medlemmer. Kort fortalt har vores opkrævningssystem lavet 2 sæt indbetalingskort hvorefter det ene sæt blev slettet. De fleste af de 49 medlemmer havde indbetalt kontingent – det kunne jeg se af vores kontoudtog - men da de havde brugt de indbetalingskort som ikke længere var registreret i systemet, kunne jeg ikke se hvem der havde betalt. Numrene passede ikke sammen. Jeg måtte derfor skrive til de 49 medlemmer og forklare situationen.

Langt de fleste kunne finde indbetalingen i deres netbank system, så det var en stor hjælp. Jeg vil gerne sige tak for den forståelse og velvillighed jeg i den forbindelse har mødt, og jeg vil tage mine forholdsregler i forbindelse med næste kontingentopkrævning, så denne fejl ikke gentager sig.

Bjarne Jakobsen

En stor tak for vinsponsorat til vores Garden Party til vores 2 samarbejdspartnere:

HOLTE VINLAGER
Aalborg
Budolfi Plads 5
32162122

LUND & STAUN A/S
Tømrer - Snedker - Murer
-TIL NYTTE OG GAVN!
www.lundogstaun.dk 98 34 13 13
Jellingvej 10 - 9230 Svenstrup

Just call me Santa

Thanksgiving er en gammel tradition i USA, der oprindeligt startede som en høstfest helt tilbage fra 1621. Det er nu en national helligdag, der fejres med familien med den traditionelle kalkun garneret med tranebær, søde kartofler m.v., som vi kender den fra Dansk Amerikansk Klubs middag på Orkidèen.

I New York går familien på restaurant og nyder Thanksgivingmiddagen, så hvis man vil benytte sin favoritrestaurant, skal der reserveres bord adskillige måneder i forvejen.

Her i storbyen New York er Thanksgiving Day også startskuddet til at julepyntningen i forretningerne og julehandlen for alvor går i gang.

Thanksgivingsfestlighederne starter allerede om formiddagen med den storslåede og traditionelle Macy's Thanksgiving Parade, som folk fra hele USA kommer for at se og samtidig gøre deres juleindkøb.

Optoget starter ved 77th st. East d.v.s. midt for Central Park og går ned til 59th st. forenden af Central Park og følger den hen til 6th. Avenue, som optoget drejer ned ad og følger Avenuen til 34th. st.,krydser Broadway og følger 34th st. hen til Macy's stormagasin ved 7.th Avenue. En strækning på ca. 4 km. Langs hele strækningen står ca. 3,5 mill. tilskuere, så for at få en plads, så man kan se noget, skal man komme rigtig tidligt og være varmt klædt på, for der kan være rigtigt koldt på dette tidspunkt med blæst op ad Avenuerne.

Optoget er en oplevelse, som man skal se for at tro, at det er virkeligt. Der er omkring 30 udsmykkede vogne med kæmpestore kendte tegne-filmsfigurer oppustet som balloner, 35 marchorkestere spiller, klovne og udklædte deltagere følger i optoget. Man skønner, at der deltager ca. 8.000 i alt, heraf ca. 1.000 klovne, 1.500 dansere og udklædte nissedrenge og –piger.

Optogets højdepunkt er selvfølgelig Julemanden midt i det hele med sin kane og alle rensdyrerne. Nu er julen endelig kommet til New York.

Hele optoget følges på TV af ca. 60 mill. amerikanere over hele USA.

Optoget slutter ved Macy's stormagasin på 34th st., hvor Julemanden går op på 8. etage til Santaland, hvor han kan træffes hver dag frem til juleaften.

Santaland er en oplevelse i sig selv, som man ikke må gå glip af, specielt hvis børnene er med. Hele etagen er pyntet op med juletræer, lys og nisser, og midt i det hele sidder Julemanden og hans hjælpere og taler med alle børnene.

Man liner op som i lufthavnen og venter på at det bliver ens tur til at komme på tomandshånd med Julemanden, sidde på knæ hos ham, fortælle sit navn og aflevere sin ønskeseddel.

Køen kan være meget lang, men ventetiden kan resten af familien jo bruge til at købe julegaver i Macy*s. Er det tilfældigt at optoget har været afholdt af Macy*s siden 1924?

Da vor søn Claus var 9 år, fik han fri fra skole til et besøg i NY til Thanksgiving Day, og selvfølgelig skulle han også møde Julemanden i Santaland. Efter den obligatoriske lange ventetid kom han også op på knæet hos Jule- manden med sin ønskeseddel og fik spørgsmålet fra Julemanden "Hvad hedder du min ven?""Claus" kom det prompte. "Det er er flot navn" svarede Julemanden, "for det hedder jeg også,. but among friends with such a nice name you just call me Santa".

Så var julen reddet det år!

Marianne Dausel

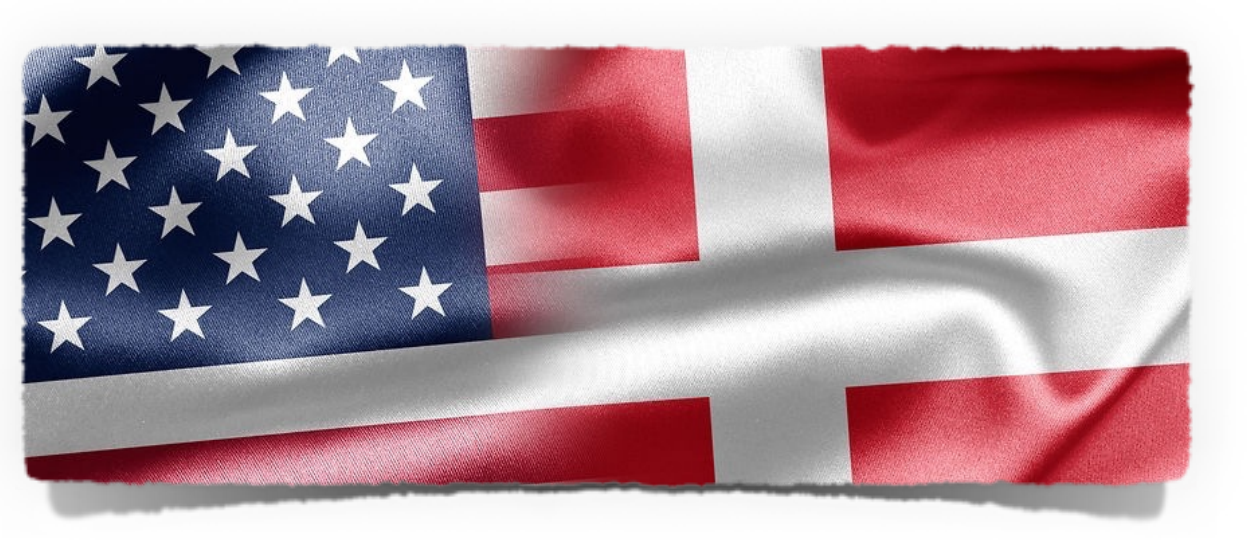
Indkaldelse til ordinær generalforsamling i Dansk Amerikansk Klub, Aalborg

Aalborg, den 1. december 2015

Ordinær generalforsamling afholdes fredag, den 18. marts 2016, kl. 20.00 i Ældresagens lokaler, Torvet, Gammel Østergade 5, 9400 Nørresundby.

Ifølge klubben vedtægter er dagsordenen:

1. Valg af dirigent.
2. Præsidenten aflægger beretning for det forløbne år.
3. Kassereren fremlægger det reviderede regnskab til godkendelse.
4. Behandling af indkomne forslag.
5. Valg af præsident.
6. Valg af 3 bestyrelsesmedlemmer for en 2 års periode.
7. Valg af 2 revisorer for 1 år.
8. Valg af 2 suppleanter til bestyrelsen for 1 år.
9. Eventuelt.

Forslag, der ønskes behandlet på den ordinære generalforsamling, skal skriftligt være bestyrelsen i hænde på præsidentens adresse senest den 1. marts 2016.
Inden generalforsamlingen, kl. 19.00 , vil der være spisning, hvor der serveres smørrebrød, med øl, vin og vand til en pris af kr. 100,-. Tilmelding til spisningen nødvendig.

Liste over bestyrelsesmedlemmer på valg, og om de evt. er villige til genvalg, samt indkomne forslag vil blive offentliggjort på vores hjemmeside www.dansk-amerikansk-klub.dk inden generalforsamlingen.

Aktivitetskalender

Torskegilde
Fredag, d 5 februar kl. 18.30
Marinestuen
Vestre Fjordvej 79
9000 Aalborg

Generalforsamling
Fredag, d. 18. marts, kl. 20.00
N.B. Spisning starter kl. 19.00
Ældresagens lokaler
Gammel Østergade 5
9400 Nørresundby
Pris kr. 100,-

Sommerudflugt
Dato og sted
offentliggøres senere pr. email
og på hjemmesiden

OBS!!
Husk tilmelding til alle arrangementer

Marianne Dausel 9857 3397
mordausel@mail.dk
Susanne Skov 2060 6289
susanne@skov.mail.dk

Senest 8 dage før arrangementer
og meget gerne pr. mail

D.A.K.
Dansk Amerikansk Klub

Præsident
Jens Søndergaard 9886 7025
faldt@dlgmail.dk

Vicepræsident
Niels Voigt Guldbjerg 5128 9104
aab.1958@live.com

Kasserer
Bjarne Jakobsen 3023 7030
bjarne@bajak.dk

Sekretær
Annelise Knudsen 9838 2279
apknud@privat.dk

Flemming Pedersen 2140 1120
flemmingviking@yahoo.dk

Marianne Dausel 9857 3397
mordausel@mail.dk

Susanne Skov 2060 6289
susanne@skov.mail.dk

Husk at melde adresseændring (også email) til D.A.K. til faldt@dlgmail.dk så du fortsat kan få vores blad!

Danish American News redaktion:

Niels Voigt Guldbjerg
Tidselbakken 16
9310 Vodskov
aab.1958@live.com 5128 9104

Udgiver:
Dansk Amerikansk Klub
Faldtvej 15, Præstbro
9330 Dronninglund

Oplag:
325 eksemplarer

Næste blad udkommer:
Juni 2016

Deadline:
1. maj 2016